

Erasmus beszámoló
Tanári mobilitás
Lemesánszky Mónika

Az erasmus program keretein belül 2018 nyarán 2 intenzív kurzuson vettem részt az ImPulsTanzon. Mindkét kurzus 4×2 óra 15 perc időtartamú volt.

Meditating on Teaching Ballet. Zvi Gotheiner vezetésével.

Ez a kurzus tánctanárok részvételével zajlott, inkább elméleti, konferencia jellegűnek mondható.

Izgalmas volt, hogy a különböző országokból, (Ausztriától, Németországon, Anglián és Új-Zélandon keresztül egészen addig, aki Amerikában tanult) más-más oktatási rendszeren nevelkedett, balettből is különböző metodikát (Vaganova, Rad, ISTD, Balanchine, Cecchetti...) tanult emberek, amatőr vagy professzionális oktatásban résztvevők, együttes vezetők honnan közelítik meg a dolgokat, a sokszor azonos végeredményt elérve.

Pl. ha az alap testtartást vesszük, van, aki az ember vázából, a gerincoszlopból és a csontokból, van, aki az izomzatból vagy a szimmetriából esetleg a harmóniából kiindulva magyarázta, építette fel.

Habár a balett nyelve univerzális, mégis előfordul, hogy ugyanazt a dolgot más néven nevezzük. Pl. ami nálunk passé, az nyugaton retiré; ami nálunk entrelacée az az angoloknál grand jeté en tournant... Emiatt nem mindig volt egyértelmű szöveg alapján ki mire gondol. Így az egyik konklúzió az lett, hogy ha kicsiben is, de fontos megmutatni a gyakorlatokat ott, ahol az emberek nem azonos metodikai rendszerből jöttek. Engem az elnevezések és a különböző rendszerek már egy ideje izgatnak, összehasonlításban is, így a különböző elnevezések nem okoztak gondot.

Az is világos volt számomra, hogy nem mindenhol használnak mindent. Pl. az orosz metodikában van elől, hátul és átfont slcdp. is. Azt is tudtam, hogy az angoloknál és a franciáknál nincs átfont. Az viszont meglepő volt, hogy a Cecchetti-féle metodikai rendszer csak az átfontat használja.

A Vaganova rendszer a pózoknál nagyon erőteljesen használja a felsőtest különböző helyzeteit a pózoknál, de van ahol ez egyáltalán nincs.

Az ISTD meg nem használja a 8 ténirányt, csak upstage és downstage van.

Vitába keveredtünk a kar helyzetekben is. Na nem elnevezésben, azt ruadtuk, hogy nem egyforma. De a kar magasságában, nyitottságában, hosszában... igen.

Metodikailag az assemblé tanításán is nagyokat néztünk. A legkirívóbb a Royal Academy módszere volt, ahol is mindkét lábon van testsúly az elrugaszkodás pillanatában.

Érdekes volt az is, hogy egy gyakorlaton, kombináción belül ki milyen logika alapján köti össze a lépéseket.

Az összegzés a 2. nap végén mindenkitől az lett, hogy hasznos volt a kurzus, bővítette a látókörünket, meg tudtuk beszélni a tanítás kapcsán felmerülő problémákat, ami rendszertől függetlenül mindenhol ugyanaz. Van, ami csak a megállapításig jutott, senki nem tudta a megoldást rá, vagy nincs konkrétan egyfajta jó megoldás. De több dologban tudtunk segíteni egymásnak. Mindenki nagyon nyitott és kísérletező szellemű volt.

Mivel nem voltunk sokan (8 fő), így mindenki minden felmerülő kérdéshez el tudta mondani a véleményét. És inspirálódni is tudtunk egymástól.

Klasszical Ballet (advanced+) Janet Panetta vezetésével.

Ez egy balett-táncosoknak meghirdetett óra volt.

Először is a kurzusvezető személyisége megragadó volt.

Az ilyen workshopoknál megszokottól eltérően mindenkivel foglalkozott, egyforma figyelmet fordított mindenkire, megtanulta a keresztneveket (pedig vagy 30-an voltunk). És hihetetlenül pozitív kisugárzása volt.

Az órán egyes gyakorlatoknak a megszokottól teljesen eltérő dinamikája volt, céltudatosan az ugrásokra fókuszálva. Döbbenetes volt látni, attól pl. hogy egy kartartás pár centivel arrébb kerül, milyen változások mennek végben a testtartásban. A hátra lábemeléseket is teljesen máshonnan közelítette meg, egyes gyakorlatoknál másra helyezte a hangsúlyt vagy teljesen máshogy kérte, mint ahogy megszoktuk. Nagyon sok battement tendu gyakorlat-szerű volt. Sok előre hajlás és nagyon kevés hátra hajlás. Kis ismétlés számmal dolgozott. A kis ugrások rendkívül gyorsak voltak.

Az óra eredménye az lett, hogy a kurzus után másnap, mikor tanítottam, nem lehetett lelökni a tengelyemről, a grand battement-oknál magától repült a lábam. Az adagionál nem feszültek be feleslegesen az izmaid, és az ugrások könnyedek voltak.

Nagyon örülök, hogy részt vehettem ezen a programon.

Segített új utakat megnyitni.